

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til kommunaludvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den sidste sag på dagsordenen var:

9) Første behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om lån til betaling af ejendomsskatter og om ændring af ligningsloven.

Af Stavad (S) og Bernhard Baunsgaard (RV) m.fl.

(Fremsat 13/11 84).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Forslaget drejer sig om den rente, der skal betales af de lån, som pensionisterne kan optage i henhold til loven. Renten er i dag 8 pct. p.a., og den foreslås i forslaget nedsat til 6 pct. Det kan jeg med det samme sige at jeg synes er et helt rimeligt og rigtigt forslag, som regeringen kan tilslutte sig. Så vidt, så godt.

Men der er i bemærkningerne nogle spørgsmål, som jeg gerne vil kommentere. Forslagsstillerne kommer ind på nogle mere principielle betragtninger om loven; bl.a. nævner man, at mange pensionister har en aversion mod at benytte lånemuligheden, og så siger man videre, at denne modvilje er sagligt begrundet. Den bemærkning synes jeg nok man skal tage med et gran salt.

Det, der sker, når man optager et sådant lån, er jo, at man får en offentlig prioritet i sit hus, som stille og roligt vokser sig større og større. Jeg synes, det er al ære værd, hvis man tænker sig om mere end én gang, inden man går ind i et sådant arrangement, og jeg kan i hvert fald ikke se, hvorfor det skulle være usagligt, at pensionister foretrækker at klare deres skatter på en anden måde. At der

så kan være enkelte, som beklageligvis føler sig nødsaget til at udnytte loven, og at det i den forbindelse kan være godt for dem at have den, er en anden sag.

Men det er som sagt heller ikke det, lovforslaget drjer sig om, det er renten. Her henviser forslagsstillerne til, at det almindelige renteniveau er faldet, siden den nuværende lov blev vedtaget i 1982, og det er jo ganske rigtigt.

Jeg kan altså sige, at regeringen kan tilslutte sig forslaget, men der er én ting, som jeg vil bede om at man overvejer under udvalgsarbejdet. Jeg kunne godt tænke mig at diskutere, hvordan justeringen skal udformes. Efter forslaget sker det nemlig ved at erstatte den faste rente på 8 pct. med en ny fast rente på 6 pct., og det foreslår man altså på et tidspunkt, hvor den ny lov har virket i mindre end 2 år.

For at vi ikke hele tiden skal foretage disse rokeringer og hver gang skal via folkettingen, synes jeg faktisk, at man under udvalgsarbejdet skulle overveje, om det ville være bedre at have en variabel rente i loven, f.eks. ved, at renten blev sat i forhold til diskontoen.

Jeg beder om, at man tager det moment med i sine drøftelser under udvalgsarbejdet, men skal i øvrigt sige, at regeringen kan støtte lovforslaget.

Egon Jensen (S):

Jeg er næsten overbevist om, at folketingets formand vil sige til mig, at det ikke er i overensstemmelse med forretningsordenen, når jeg siger, at jeg kunne have lyst til at give indenrigsministeren et knus, men det kan jeg så gøre ude på den anden side.

Jeg er glad for, at indenrigsministeren er så positiv over for forslaget, for jeg finder, det er rigtigt, at den rentenedsættelse, som er foregået i almindelighed – det var i og for sig ingen ros til regeringen, for det har den ingen del i – også skal komme pensionisterne til gode. Men alle de gode ord og alle de ting, jeg havde tænkt mig at sige, skal jeg undlade og nøjes med at sige tak til indenrigsministeren, fordi hun er velvillig.

Jeg forstår i og for sig godt ministerens tanker om en variabel rente, og det kan vi da tale om i udvalget, men alene det, at ministeren følger vores råd – det oplever vi så sjælv-